

Sveiki! Redakcija su Jumis sveikinasi pirmąjį kartą šiais mokslo metais! Ruduo jau „išvijo“ vasarą ir vėl grįžome į gimnaziją... Įdomu, apie ką rašoma laikraštyje iškart po atostogų? Būtinai perskaitykite!

Vasaros pėdsakai, nuplauti rudens bangų...

Vasara ir vėl prabėgo palikdama nežymius pėdsakus, primenančius pėdas smėlyje, kurias po kiek laiko nuplauna bangos. Bet vasaros įspūdžių taip lengvai neištrinsi. Juk kiekvieną akimirką verta prisiminti, ką patyrėme ir kas daugiau nesugrįš... Bet atėjęs ruduo žada ne vien krentančius auksinius bei rausvus lapus, po kuriuos kadaise taip linksma buvo šėlt, bet ir primena, jog atėjo laikas vėl kibtį į sunkius mokslus. Laikas atsiversti senas, laiko paliestas knygas, užsirašyti naujus, dar kvepiančius sąsiuvinius ir atsiminti tai, kas buvo užmiršta. Kaip sako kinų patarlė: „Išsilavinimas yra turtas, kuris bus su tavimi, kad ir kur tu beeitum.“ Taigi ir toliau kraukime turtus, kurie lydės visą gyvenimą.

Vėsa

Gimnazijos rūmams ir Petro Vileišio paminklui – 80 metų!

1935 m. rugsėjo 15 d. įvyko iškilmingas Pasvalio gimnazijos rūmų atidarymas ir skulptoriaus Vinco Grybo sukurto paminklo Petriui Vileišiui atidengimas. Iškilmėse dalyvavo Švietimo ministras Juozas Tonkūnas, paminklo autorius Vincas Grybas, Petro Vileišio sūnus Vytautas bei net šešiolika kitų Petro Vileišio giminės atstovų.

Paminklo autorius Vincas Grybas – žymus Lietuvos skulptorius, politinis bei visuomenės veikėjas. Jis sukūrė ne tik paminklą Petriui Vileišiui, bet galime pasigrožėti ir kitais jo kūriniais: Simono Daukanto skulptūra Papilėje, Akmenės r.

(1928–1930m.), paminklu Vincui Kudirkai, esančiu Kudirkos Naumiestyje (1934 m.), paminklu Vytautui Didžiajam prie Karo muziejaus Kaune (1934 m.).

P. Vileišio paminklo atidengimas buvo labai svarbus įvykis mūsų miestui, tada Pasvalyje dar nebuvo nei bibliotekos, nei muziejaus, nei ligoninės... Mokykla įkurta 1922 metais, taigi gimnazijos rūmai pastatyti po 13 metų. Paminklą Petriui Vileišiui statyti pasvaliečiai sumanė jau 1931 m., kai apie rūmus dar nė negalvota. Paminklą norėta statyti bruku išgrįstoje aikštėje prie Svalios ir Lėvens santakos. Bet galiausiai buvo nuspręsta statyti prie būsimų gimnazijos rūmų. Taip paminklas atsidūrė tarsi nuošaly, ne miesto centre. Anot žurnalisto K. Pūro (*straipsnis laikraštyje „Darbas“, 2015-09-15*), skulptoriaus Vinco Grybo sukurtas paminklas Petriui Vileišiui turėtų stovėti ne gimnazijos rūmų skverelyje, o miesto centre priešais Kultūros rūmus. Su didžiai prasmingu užrašu ant postamento: DIDŽIAJAM LIETUVOS KĖLĖJUI – DĖKINGI PASVALIEČIAI.

Taigi, tokia įdomi ir sudėtinga šio paminklo istorija. Ar žinojote?

Šią sukaktį paminėjome renginyje „Mūsų kraštas – Aukštaitijos dalis“, skirtame Etnografinių regionų metams (*apie renginį skaitykite 2-ame puslapyje*).

Redaktorė Iveta

Paminklo Petriui Vileišiui atidengimo iškilmės 1935 m. Tribūnoje – Petro Vileišio sūnus Vytautas.

Koki tolesnį kelią pasirinko abiturientai?

Atrodo, neseniai gimnazijos koridoriais vaikščiojo vyresnieji mūsų draugai – pernykščiai dvyliktokai. Tikriausiai ne vienam įdomu, koks buvo kitas jų didelis žingsnis gyvenime. Šiuo klausimu pakalbinau karjeros mokytoją Gražvilę Ulevičiūtę, kuri parengė išsamią statistiką.

Iš viso praeitais mokslo metais gimnaziją baigė 164 abiturientai. 128 iš jų pasirinko karjeros kelią tęsti aukštosiose mokyklose. 63 rinkosi universitetines, likę 62 – kolegines studijas, 3 mokiniai šiuo metu mokslą tęsia Danijos universitetuose. Dar 12 abiturientų mokosi profesinėse mokyklose, 2 mokiniai savanoriškai tarnaus Lietuvos kariuomenėje. 22 buvę gimnazistai su mokslais tolesnio gyvenimo nesieja: 15 išvykę dirbti į užsienį, 4 dirba Lietuvoje, 3 kol kas niekur nedirba ir nestudijuoja.

Pagal universitetų reitingų lentelę šiemet pirmąją Vilniaus universitetas, kuriame mokosi net 19 mūsų abiturientų. Jam nenusileidžia Kauno technologijos ir Vilniaus Gedimino technikos universitetai. Kolegijų atžvilgiu pirmąją Vilniaus kolegija, antroje vietoje Kauno, po jos Panevėžio. Tarp profesinių mokyklų pirmąsias vietas užima Šiaulių profesinio rengimo centras, Panevėžio prekybos ir paslaugų verslo mokykla ir Kauno statybininkų rengimo centras – kiekvienoje iš jų mokosi po 2 gimnazistus.

19 mūsų abiturientų pasirinko Vilniaus universitetą

Šiais metais daugiausiai pasirinkta socialinių mokslų. Karjeros mokytoja mano, kad taip yra dėl to, kad socialiniai mokslai turi daug studijų

programų. Mokytoją nustebino, kad fizinių mokslų buvo pasirinkta mažiausiai, nes dažnai tai būna gana populiarus mokslas. Mokytoja G. Ulevičiūtė mano, kad abiturientai pradeda atsakingiau žvelgti į savo ateitį. Apmąsto visus galimus variantus ir nestoja ten, kur ir draugas.

Ir štai ką mums, dabartiniams abiturientams, pataria karjeros mokytoja: „Planuokite savo ateitį, atsižvelkite tik į savo nuomonę, savo norus ir prioritetus. Plačiau pasidomėkite studijų galimybėmis ir prisiimkite atsakomybę už savo tolesnį gyvenimą. Sėkmės!“

Ketvirtokė Aivita Gegevičiūtė

Mūsų kraštas – Aukštaitijos dalis

Rugsėjo 16 d. gimnazijoje vyko renginys „Mūsų kraštas – Aukštaitijos dalis“, skirtas Etnografinių regionų metams. Jį sudarė dvi dalys. Pirmojoje gimnazistai skaitė pasirinktus literatūrinius kūrinius mūsų, rytų aukštaičių šiaurės panevėžiškių, tarme. Vyko konkursas „Skaitome tarmiškai“, kuriame dalyvavo 10 mokinių. Juos vertino mokytojų komisija, kuri nugalėtojais išrinko Beną Jackūną (2d) ir Gabiją Balzarevičiūtę (3c), – jų įtaigus skaitymas labiausiai atitiko konkurso vertinimo kriterijus.

Antrojoje dalyje buvo pristatyta Petro Vileišio knyga „Jons ir Aniuta“, kuri parašyta tarmiškai. Renginyje prisiminta, jog lygiai prieš 80 metų, rugsėjo 15 dieną, prie mūsų gimnazijos iškilmingai atidengtas Petro Vileišio paminklas.

Martynas Bagdonas (2e) skaitė pranešimą apie Aukštaitijos sodybas senovėje: pristatė jų architektūrą, interjerą. Galėjome įsivaizduoti, kaip atrodė ir Petro Vileišio gimtojo Medinių kaimo trobos. Laura Salučkaitė (2a) parengė pranešimą apie Petro Vileišio knygelių kalbą: jose ne tik mūsų tarmės žodžiai, bet ir šiam kraštui būdingi frazeologizmai ir kiti vaizdingi pasakymai.

Renginio pabaigoje lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Vitalija Indrišionienė visus pakvietė padiskutuoti, kuri kalba vertingesnė – tarmė ar bendrinė kalba. Ji pabrėžė, jog reikia neužmiršti savo tarmės, didžiulis ja, nes savo kalba mes esame unikalūs. Mokytoja paragino nebijoti tarmiškai kalbėti ir išvykus studijuoti į kitus miestus – reikia sekėti žemaičių pavyzdžiu, nes jie gimtosios tarmės nesigėdija.

Kotryna Ragažinskaitė

„Žmogaus teisių ugdymas jaunimui“

Šių metų rugsėjo 10–14 d. Zarasų rajone, Antalieptėje, vyko mokymai „Žmogaus teisių ugdymas jaunimui“.

Atstovavau Jaunimo organizacijai DARBAS ir Vileišiečiams. Jau antrąją dieną kalbėjomės apie „Gyvąją biblioteką“. Tai žmonės iš pažeidžiamų socialinių grupių, visuomenėje patiriantys diskriminaciją ar išankstines nuostatas. „Gyvosios bibliotekos“ knygos su skaitytoju užmezga atvirą pokalbį. Asmuo gali užduoti Gyvajai knygai rūpimus klausimus. (Ši mintis man labai patiko ir esu užsidegusi noru pakviesti „Gyvąją biblioteką“ į Pasvalį.) Diskutavome ir apie žmogaus teises. Aptarėme, kuo mums naudinga sužinoti plačiau apie jas ir kaip galėsime tai pritaikyti praktiškai bei platinti įgytas žinias draugų rate.

Pirmosios dienos vakare vieni sirgo už krepšinių žaidžiančius lietuvius, o kiti, gerdami arbatą, jaukiai leido laiką prie stalo žaidimų. O naktį vaikštinėjome po vienuolyno rūsius. Buvo šurpu ir neįdomu, bet kartu ir neapsakomai įspūdinga.

Kitą dieną turėjome svečią užsienietį, vardu Memo. Su jo pagalba mes naudojome Europos iniciuotas priemones, kurios padeda jaunimui ne tik plėsti akiratį žmogaus teisių sferoje (Compass/Bookmarks). Paskui gavome užduotį, susijusią su pabėgėliais. Pasidalinę į 3 grupes (1 – pabėgėliai, 2 – Lietuvos pasienio policija, 3 – stebėtojai), pradėjome veikti. Aš gavau pabėgėlio vaidmenį: vaidinau našlę – nėščią moterį, kuri baigusi mediciną, bet neturi jokio asmens dokumento. Buvo įdomu, įsijaučiau į vaidmenį – teko patirti bent mažą dalelę to, ką šiuo metu išgyvena tūkstančiai žmonių pabėgėlių. Po pietų gavome kitą užduotėlę: apvaikščioti Antalieptės kaimą, paklausinti žmonių ir sukurti filmą tema „Kaip pagerinti pabėgėlių situaciją Lietuvoje“.

Vakare išsiruošėme į naktinį žygį. Susiskirstėme poromis ir kas antras turėjome po fakelą, nes ėjome siaurais miškų takeliais. Diskutavome tarpusavyje apie socialines problemas, kartais visi apsikeisdavome pašnekovais. Priėjome baltų palikimą – akmenį, ant kurio vykdavo apeigos.

Rugsėjo 12 d. susipažinome su NO HATE kampanija ir jos tikslais identifikuoti neapykantos kalbos naudojimą internete, atkreipti visuomenės dėmesį į šį reiškinį bei skatinti visuomenę keistis. Taip pat gavome praktinę užduotį: surasti socialiniuose tinkluose vyraujančias patyčias ir jas sustabdyti. Negalėjome net pagalvoti, kad internetas pilnas neapykantos kalbos... Tai sujaudino mus

visus, buvome šokiruoti. Buvome supažindinti ir su „Myliu Panda“ kampanija, kurios tikslas – vykdyti žmogaus teisių edukaciją bei patyčių prevenciją, siekti skatinti aktyvų jaunimo dalyvavimą, puoselėjant žmogaus teisių vertybes. Vakarėjant, tęsdami temą apie žmogaus teises, žiūrėjome filmus apie romų gyvenimą bei akluosius.

Rugsėjo 13 d. susidarėme planus, ką ketiname pakeisti savo mieste, kokias akcijas suorganizuoti. Taip pat kūrėme filmukus, kaip sekėsi mokymuose, ką sužinojome ir kas galbūt mums vis dar yra neaišku.

Giedrė Šedytė

Akimirkos iš mokymų:

Sportas, muzika, dailė, teatras... Sužinokite, kas viešpatauja mūsų gimnazijoje!

Mes – gimnazistai. Mokomės, lankome pamokas, atsiskaitinėjame, ruošiame namų darbus, o kur dar egzaminai, projektiniai darbai, įskaitos... Viskas atima nemažai laiko ir jėgų, tiesa? Tačiau labai didelė dalis gimnazistų užsiima užklasine veikla, lanko įvairius būrelius ne tik gimnazijoje, bet ir už jos ribų. Būrelių yra labai daug, o kas „ima viršų“ mūsų gimnazijoje?

Vienareikšmis, nenugalimas, be didesnės konkurencijos lyderis – rankinis! Sporto mokyklą lanko labai daug gimnazistų, daugiausiai jie renkasi būtent šią sporto šaką. Jeigu surinktume visus mokyklos rankininkus ir rankininkes, galėtume sudaryti gan nemažas dvi klases! Futbolą, krepšinį bei lengvąją atletiką mūsų gimnazistai taip pat mėgsta. Kiek mažiau mokinių lanko dziudo, karatė, boksa... Bet tokių yra! O štai plaukimą, rodos, lanko tik viena mokinė. Sporto būrelių gausu ne tik sporto mokykloje, bet yra ir gimnazijoje, pavyzdžiui, krepšinis, sportiniai žaidimai.

Antroje vietoje – muzikos mokykla. Labai daug gimnazistų ją lanko. O kiek jų jau baigė! Vieni dainuoja, kiti groja, tretieji piešia... Gimnazijoje taip pat yra muzikinių būrelių: mokyklos choras, vokalinis, gitaristų, folkloro ansambliai. Prisijungti mielai kviečia ir tautinių, šiuolaikinių, modernių šokių kolektyvai! Kaipgi nepaminėti mūsų jaunųjų aktorių, lankančių teatro būrelį Pasvalio kultūros centre: praėjusiais mokslo metais jie sukūrė tikru pasididžiavimu tapusį spektaklį „Baidyklė“ (režisierė ir kolektyvo vadovė – Asta Liukpetrienė).

Akivaizdu, kad rutinos gimnazistai nemėgsta. Jie yra veiklūs, aktyvūs, nenustygstantys vietoje, nenuobodūs, siekiantys kažko daugiau... Sėkmės visiems, kurie neapsiriboja tik pamokomis!

Iveta Janušauskaitė

Spektaklio jaunimui „Baidyklė“ premjera

Turinga popietė Pasvalio Mariaus Katiliškio bibliotekoje

Rugsėjo 8 d. Pasvalio Mariaus Katiliškio viešojoje bibliotekoje vyko literatūros vertėjų portretų parodos „Šaligreta“ atidarymas ir diskusija apie literatūros vertimus. Paroda, kurią dar galima apžiūrėti bibliotekos konferencijų salėje, yra skirta Lietuvos literatūros vertėjų sąjungos 10-mečiui paminėti.

*Parodos autorius – poetas, rašytojas
Vladas Braziūnas*

Renginį pradėjo bei sveikinimo žodį tarė parodos autorius – poetas, rašytojas Vladas Braziūnas. Jis prisipažino, jog kai kurios nuotraukos buvo tiesiog „pagautos“ atsitiktinai, o ne specialiai fotografuojant kurį nors vertėją. Iš tiesų tai galima įžvelgti: visose nuotraukose atsispindi šiluma ir tikroviškumas. Taip pat parodos autorius atsakinėjo į įvairius klausimus, kurių kilo ne vienam klausytojui.

Renginį tęsė atvykę literatūros vertėjai Laima Masytė ir Vyturys Jarutis. Pirmiausia, klausytojai turėjo progą išgirsti Vyturio Jaručio skaitomą ištrauką iš jo verčiamo lenkų autoriaus romano. Knyga pasirodys sausio ar vasario mėnesį. Po to vertėja iš slovėnų, bulgarų, kroatų, makedonų, serbų kalbų Laima Masytė pristatė knygos „Alamutas“ vertimą, paskaitė ištrauką.

Antroje renginio dalyje visi dalyviai įsijungė į atvirą diskusiją apie verstinės literatūros įtaką lietuviams skaitytojams.

Popietė buvo išties naudinga ir įdomi, nes nelabai ką žinome apie užsienio literatūros vertimus, todėl gaila, kad renginyje dalyvavo vos keturi gimnazistai. Pasistenkime tokiuose turininguose renginiuose apsilankyti dažniau!

Dominyka Vaitekūnaitė

Premija – paskatinimas eiti pirmyn

Rugsėjo 1-ąją įteiktos verslininko Rimo Želvio premijos. Šikart jas gavo abiturientai Modestas Dulevičius, Tadas Dominavičius, Paulius Bukelis ir psichologė Jolita Stipinienė. Premijos įteiktos už aktyvią visuomeninę veiklą. Pakalbinau premiją laimėjusius abiturientus.

Premijos laimėtojai su verslininku Rimu Želviu

Ar tikėjaisi būti apdovanotas šia premija?

Tadas: „Nesitikėjau, nes per vasarą buvau pamiršęs, kad esu abiturientas ir kad rugsėjo 1-ąją yra teikiamos premijos...“

Paulius: „Kai tik pradėjau mokytis gimnazijoje ir pamačiau premiją gavusius mokinius, mane tai sužavėjo. Mintyse sau pasakiau: „O, būtų šaunu...“, bet žodžiai ir liko žodžiais. Visus šiuos metus siekiau ne premijos, o kitų tikslų, kuriuos, manau, pasiekiau su kaupu. Tad jokių minčių būti apdovanotam nebuvo iki pat rugsėjo, kai draugai pradėjo svarstyti, kad vienas iš premijos gavėjų turėčiau būti aš...“

Modestas: „Tikrai nesitikėjau, nes mokykloje, mano nuomone, yra daug daugiau to nusipelnusių mokinių.“

Kaip pats manai, ar to nusipelnei?

Tadas: „Aš manau, kad nesu vienas iš tų, kuris buvo nusipelnęs šios premijos. Yra kitų abiturientų, kurie garsina gimnazijos vardą, dalyvaudami įvairiose olimpiadose, kurios reikalauja daug mokslo žinių ir supratingumo, o aš tik paprastas „gatvės“ muzikantas, kuris tiesiog daro tai, kas jam patinka.“

Paulius: „Negalėčiau ir nenorėčiau savęs vertinti, ar aš nusipelniau premijos, ar ne – tai būtų tikrai egoistiška ir negražu. Tai gali daryti kiti žmonės. Kaip ir minėjau, mano veiklos tikslas tikrai ne premija. O galų gale, jeigu ją gavau, tai tikriausiai nusipelniau – visgi nedalina jos „šiaiip“ (juokiasi).

Modestas: „Stengiausi būti aktyvus, dalyvauju beveik kiekviename konkurse ar renginyje. Bet manau, kad turėtų vertinti kiti.“

Ką tau reiškia ta veikla, už kurią buvai įvertintas?

Tadas: „Muzika yra mano hobis. Galima sakyti, jog tai didžioji mano gyvenimo dalis – aš nešvaistau laiko veltui sėdėdamas prie kompiuterio ar tik šiaip būdamas namuose. Ši veikla man suteikė galimybę pamatyti tikrąjį gyvenimą, pabendraut su visokių profesijų žmonėmis, surasti naujų pažinčių, draugų bei bendraminčių iš visos Lietuvos ir, svarbiausia, pamatyt šypsena žmonių, kurie jaučiasi nelaimingi bei vieniši.“

Paulius: „Gal kitiems tai atrodys juokinga ir keista, bet visuomeninė veikla man yra ypatinga ir labai brangi. Be jos manęs neįsivaizduoja draugai, o ir pats sunkiai nustygčiau vietoje. Tai pirmas laiptelis link mano ateities, karjeros ir gyvenimo tikslų. Kai tu sugebi suderinti savo veiklas ir iniciatyvas, kad jos ne tik tau, kaip organizatoriui, teiktų džiugesį, bet ir kitiems būtų įdomu ir naudinga dalyvauti, jausmas tikrai nuostabus. Išmokau begalę dalykų, susipažinau su daugeliu žmonių, išmokau kritiškai mąstyti ir vertinti situacijas, nebijoti prisiimti atsakomybės ne tik už save, bet ir kitus (pastebiu, kad tai yra pagrindinė jaunimo problema). Dalyvavau įvairiuose mokymuose, susitikimuose bei dar daug dalykų galėčiau vardinti... Aišku, tai pareikalavo iš manęs daug ištvermės, laiko, kantrybės ir atsidavimo. Bet tai tikrai verta.“

Modestas: „Na, tiesą pasakius, tai aš nuo pat vaikystės gyvenu su muzika. Eiti muzikos keliu mane pastūmėjo mano pradinių klasių mokytoja. Dabar neįsivaizduočiau savo gyvenimo be muzikinės veiklos, todėl ši veikla ir yra man labai svarbi.“

Ar ši premija suteikia daugiau pasitikėjimo tolesniems tavo siekiams?

Tadas: „Premija – tai lyg paskatinimas daryti tai toliau ir tobulėti. Taip, ji suteikia šiokių tokių pasitikėjimą, nes tada manai, jog tai, ką darei, patiko visuomenei.“

Paulius: „Taip. Gavęs premiją tu supranti, kad tai darei tikrai ne veltui, kad tai buvo naudinga. Tai lyg gimnazijos bendruomenės „ačiū“. Todėl galiu sau teigti, kad neverta sustoti – judu geru keliu, kur mane palaiko.“

Modestas: „Žinoma, tai lyg paskatinimas nepamiršti būti aktyviam, tobulėti muzikos srityje. Ateityje planuoju studijuoti rimtesnius mokslus, bet muzikos tikrai nepamiršiu ir ji užpildys didžiąją dalį mano laisvalaikio.“

Džiugu, kad šie abiturientai yra patenkinti savo pasiekimais ir toliau nežada apleisti to, už ką jie dabar yra įvertinti. Sėkmės jiems ateityje!

Interviu rengė Gabija Maziliauskaitė

LITERATŪRINIS PUSLAPIS

Gimnazistai interpretuoja dailės kūrinius Skiriama Dailės galerijos 40-mečiui

Šiame numeryje skelbiame buvusių gimnazijos
literatų, dabar studentų, kūrinius

Ieva Demenytė

Ruduo

Pagal Prano Janulevičiaus paveikslą
„Ruduo kaime“

Kaip greitai ir nepastebėtai praėjo mano vaikystės dienos. Tokios saulėtos ir šiltos vasaros dienos...

Kaip šiandien prisimenu save mažą, bėgiojantį šiuo keliu pirmyn atgal, o mano mylimiausių kiemsargį – mane gaudantį...

Prisimenu, kaip iš pakampės išlenda kaimynė rūsčiu veidu ir pradeda ant manęs laidyti gerklę, kam mindau jos gėles...

Štai mama mane kviečia pietų, ir aš pro langą stebiu dėdę Petrą, važiuojantį keliu, ir svajoju pats užaugęs turėti tokį vežimą ir tokį arklį...

Dienos eina karštyn, ir aš bėgu prie upės, šoku į ledinį vandenį...

Prie beržo stovi mano pirmoji meilė – tokia pat šviesi ir graži...

...Aš jau paaugęs. Vos pirmiems gaidžiams užgiedojus, pasiimu darbo įrankius ir su draugais žygiuojame į laukus...

Po sunkaus darbo, jau leidžiantis saulei, tuo pačiu keliu grįžtame namo...

Tas pats kelias kiekvieną sekmadienį mus lydi į bažnyčią...

Ir lygiai tuo pačiu keliu praeina viena vasara... Ir kita...

Dabar stebiu vaizdą pro langą ir matau, kaip viskas pamažu nyksta. Ištuštėja sodybos, takai užželia pievomis, o ir saulė nebe tokia šilta. Aš vienas vis dar čia, o vasara jau baigėsi. Dar nenoriu su ja atsisveikinti, su vasara, kuri manęs jau nebeaplankys. Nenoriu žinoti, kad man jau reikia išeiti ir palikti ne tik savo kaimą, bet ir šį pasaulį.

Dar ne laiku atėjai į mano gyvenimą, mielas ruduo...

Goda Strautnikaitė

Rudens prisiminimai...

Pagal Jono Navako paveikslą „Prie Lėvens“

Kaip dabar tai prisimenu, matau tą vaizdą labai aiškiai... Rudenį, kai tėvas grįžta namo ir skiria laiko man... Mano džiaugsmas ir besišypsantis tėvo veidas, kai einame Lėvens paupiu...

Užmetame meškeres ir laukiame, kol užkibs kokia žuvelė. Atslenkantys tamsūs debesys kelia nerimą, teks grįžti namo nieko nepešus, tačiau tėvas net ir per liūtų, susiradęs vietelę po spalvingais beržais, tęsia žvejybą...

Rudeninis vėjas judina margaspalvius lapus. Žiūrime į auksinių, rudų, žalių, raudonų ir kitokių nuostabiausių spalvų lapus, kurie juda lyg mažyčiai paukšteliai, pagauti vėjo. „Ruduo – puikus dailininkas“, – sako tėvas.

Kartu su lapais vėjas sujudina ir vandenį. Lėvenį išmargina mažomis bangelėmis, kurios žaismingai straksi vandens paviršiumi.

Kasmet, kai ateina ruduo, prisimenu tėvo pasakytus žodžius: „Dailininkas vėl paims savo teptuką ir viską išmargins...“

Nesvarbu, kaip toli bebūčiau, grįžtu prie Lėvens kranto ir pro nuostabiais atspalviais nuspalvintus lapus stebiu žmones, sodybas.

Tik jau dabar tai darau vienas...

Ernesta Ranonytė

Gyvas?

Pagal A. Pekeliūno paveikslą „Katedra“

Tą naktį dailininkas labai skubėjo. Jis net nepajuto, kaip pasuko ne tuo keliu ir nuklydo. Susipratęs, jog eina ne ten, kur reikia, sustojo. Jis kažką išgirdo. Lėtai atsisuko.

Tamsoje iškilo keistas padaras. Jis įrėmė ilgas rankas į žemę ir bandė atsistoti, atsiplėšti nuo jos. Neregėtas sutvėrimas augo akyse ir atrodė vis grėsmingesnis. Kažko supykęs, užsirūstinęs, nepatenkintas. Bandė lyg ir prasižioti, kažką pasakyti, bet nepajėgė pakilti. Nurimo. Nustojo krutėti ir sustingo.

Dailininkas atitoko ne iš karto. Jis prisėdo ant šaltos žemės ir pabandė įamžinti tą keistą sutvėrimą.

Rūta Kaminskaitė

Amžina jūra

Pagal Jono Navako paveikslą „Baltijos kopose“

Tik įžengusi į pušų mišką, girdžiu ausiai malonų garsą – jūros ošimą. Jodo prisotintas oras veržiasi į plaučius kaskart įkvėpus. Kažkur, tolumoje, kly-

kauja žuvėdros. Atrodo, lyg būčiau sugrįžusi į vaikystę.

Tik jūra tokia pati, nesikeičia, o aš vis augu ir augu.

Kas metais tas pats malonus vaizdas, pėdoms patinkantis baltas ir smulkus smėlis.

Tik akys kaskart viską mato kitaip, bet vis tiek nušvinta visa išvydusios.

Takelis pramintas daugybės žmonių – pikty ir linksmų. Smėlis tas pats, takai tie patys, tik žmonės keičiasi. Vieni išeina, kiti ateina. Vieni miršta, kiti gimsta.

Ir aš pasensiu, numirsiu, o jūra vis bus gyva.

Kazio Binkio gimtinėje

Rugsėjo 12 d. Papilyje (Biržų rajone) vyko Kaziu Binkiu skirta literatūrinė šventė „Keturių vėjų pagairėje“. Tai tradicinė šventė, vykstanti jau 14-ą kartą. Joje šiemet dalyvavo keturių rajonų – Biržų, Kupiškio, Rokiškio ir Pasvalio – literatai. Šiame renginyje dalyvavau aš, Inesa, ir Kotryna Kraptavičiūtė.

Šventė vyko Papilyje. Netoliese, Gudelių kaime, poeto gimtinėje, stovi Kaziu Binkiu skirtas paminklas, žymintis sodybos vietą, o miestelyje yra mokykla, kurioje jis pats mokėsi ir, būdamas mokytojas, mokė kitus. Muziejaus prižiūrėtoja, Biržų „Sėlos“ muziejaus direktoriaus pavaduotoja Edita Landsbergienė papasakojo apie Kazį Binkį ir jo kūrybą. Prie paminklo buvo skaitomi Kazio Binkio eilėraščiai. Mokyklos sodybos aikštelėje literatai skaitė savos kūrybos eilėraščius ir noveles.

Taip pat buvo paminėtas Biržų krašte gimusio, vėliau JAV gyvenusio rašytojo ir kino režisieriaus Adolfo Meko jubiliejus – 90-metis.

Inesa Židonytė

Inesa ir Kotryna K. Binkio muziejuje

Sportas gimnazijoje

Tradicinė sveikatingumo šventė

Kaip ir kiekvienais metais, rugsėjo 18 d. didžioji dalis gimnazijos mokinių su smalsumu bei troškimu laimėti susirinko į Smegduobių parką. Čia kiekvienas dalyvis rungtyniaudamas stengėsi įrodyti esąs atkakliausias, o jo klasė stipriausia bei greičiausia. Visi turėjo galimybę ne tik išbandyti savo jėgas, bet ir prasmingai praleisti dieną su bendraamžiais. Sveikatingumo šventės principas – SVARBIAUSIA DALYVAUTI! Tradicinis šūkis – „Judėk ir tobulėk“.

Šventės pradžioje kūno kultūros mokytojas ir vyriausiasis teisėjas A. Vanagas supažindino su laukiančiomis užduotimis. Po to prasidėjo klasių varžytuvės. Daugiausiai fizinių jėgų reikalaujanti rungtis – virvės traukimas – buvo tos dienos įvadas. Ketvirtokų ir pirmokų klasių rinktinės susirėmė finale. Po įnirtingos kovos ketvirtokai laimėjo skirtumu 2:0. Sveikiname juos!

Po virvės traukimo apdovanojimų gimnazistai dalyvavo individualiose rungtyse, atstovavo savo klasėms.

Šuolių į toli rungtyje „Šoklusis atletas“, kurioje dalyvavo iš kiekvienos klasės po 2 merginas ir 2 vaikus, pirmąją vietą užėmė 1b, 2b, 4c klasės.

„Mesk toliau, mesk tiksliau“ – rungtis, kurioje dalyvavo 3 merginos ir 3 vaikinai iš kiekvienos klasės. Šiais metais taiklesni pasirodė 1b, 2b, 3a klasių mokiniai.

Rungtyje „Linksmoji estafetė“, kurioje taip pat rungėsi po 3 merginas ir 3 vaikus, greičiausias buvo 1d, 2d, 3b klasės.

„Linksmoji estafetė“

Suskaičiavus visus rezultatus, paaiškėjo, kad iš 1–2 klasių pirmąją vietą užėmė 1b ir 2b, iš 3–4 klasių – 4a.

Šventę vykdė SK „CLARUS“, kūno kultūros mokytojai ir projekcinio darbo organizatorės trečioji Dovilė Sakalauskaitė ir Giedrė Šedytė.

Lengvoji atletika

Kiekvienais metais, spalio mėnesį, policijos pareigūnai kartu su Pasvalio rajono savivaldybės Švietimo ir sporto skyriaus darbuotojais organizuoja tradicines rajono mokyklų moksleivių kroso varžybas policijos taurei laimėti. Ir šiemet jose dalyvaus mūsų gimnazijos lengvaatlečiai. Praeitais metais buvome nugalimi 9–10 klasių merginų grupėje, o 11–12 klasių ir vaikinių, ir merginų grupėse buvome pirmieji! Linkime mūsų sportininkams sėkmės ir šiemet!

Rankinis

Spalio–lapkričio mėnesiais vyks rajono moksleivių, vaikinių ir merginų, rankinio SK „Clarus“ pirmenybių varžybos. Jos yra tapusios gražia tradicija – vyksta jau daug metų. Džiugu, kad tai ne tik vaikinių, bet ir merginų varžybos (prisiminkime, kad praeitais metais jos buvo atgaivintos!).

SK „Clarus“ pirmenybių varžybos vyks mūsų gimnazijoje. Šiemet jas rengia 3-iokai Lukas Vanagas ir Tomas Valiulis.

Parengė Giedrė Šedytė ir Iveta Janušauskaitė

VILEIŠIEČIŲ ORGANIZACIJOJE

Dėmesio!

- Visos klasės kviečiamos į šokio popietę „**Šokio ir dainos visuma – mūsų širdies atgaiva!**“! Kiekviena klasė turi pasiruošti ir dalyvauti gruodžio mėnesį vyksiančioje popietėje. Planuojama, kad popietė vyks gruodžio 17 dieną. Vileišiečių organizacija skatina pradėti ruoštis jau dabar, nes laikas labai greitai prabėgs!
- Organizacija tęsia bendradarbiavimą su Pasvalio vaikų lopšeliu-darželiu „Eglutė“. Šie metai darželiui yra jubiliejiniai: jis įkurtas 1970 m. Vileišiečių organizacija kviečia savanoriauti ir pagelbėti darželiui. Norintys laukiami mokytojos Birutės Palijanskienės kabinete (19-ame).

Iveta Janušauskaitė

Redaktorė ir maketuotoja – Iveta Janušauskaitė
Konsultuoja mokytoja Regina Grubinskienė
Redakcijos adresas – 30 kabinetas